

Voor een tweede keer reisde het BANJO-ORKEST
naar Oostenrijk, Italië en Zuid-Duitsland.
Over die muziekreis ontvingen we volgend verslag...

« *Wir kommen zurück* »

Zaterdag 3 oogst :

0 zoetste dag der dagen : marktdag. Vijftig monden zuchtten samen met de poëten : «Mi lanct na di, gheselle mijn! » maar de bus kwam niet. Hij kwam toch, twee uur later. En weg waren we onder een regen van eieren « nach dem schönen Tirol » ! Dient gemeld : « Der Führer » stond aan de tapkast (0 wee : moppenbier).

Zondag 4 oogst :

Stanzach, bekoorlijk dorpje in een prachtvallei. Voor velen werd een droomland werkelijkheid, voor de oudsten herleefden vele mooie herinneringen. Maar Marc zat te « zeuren » als een oude duif: hij snikte, hij weende, viel op zijn knieën en smeekte bij Zeus, en alle goden van de onderwereld : « Vader, waar is mijn valies? Mijn valies, och arme! »
's Avonds was er « Stimmung » in het hotel « Post » bij ons eerste - hoeft het nog gezegd ! - succesvol, optreden. « Kruiske, lieve Pa » en naar bed.

Maandag 5 oogst :

Dag der weerwraak! De poëten die over twee jaar op 'n dwaalspoor verzeilden, liepen nu die logge Bleitzspitze, « gewoonweg » onder de voet. Bravo, vierde-, vijfde-, en andere lingskes, ge waart kraniger dan wij dachten.
Sjonge, wat 'n succes 's avonds op de markt te Stanzach

Dinsdag 6 oogst :

Even uitblazen boven op de top van het « biggetje » - foei, wat een vertaling voor Beichelstein - na al die suspense ons door « a third man » bezorgd - en maar wuiven naar onze legerstede ; zij (keukenprinsessen) hadden het bemerkt en... kom, laten we erover zwijgen. Dan maar waden. baden en zwemkommen maken in de Lech !
Verzorgd en succesvol optreden te Bach waar we kennis maakten met Gullegems trots en Vlaamse Leeuwen.

Woensdag 7 oogst:

Betoverende wandeling naar Hinterhornbach, langs gapende ravijnen en speelse watervallen en... onder een gutsende regen. Gelukkig wachtte ons daar een lekker «Apfelsaft mit Käsebrot». Prima optreden voor sympathieke toehoorders in 't kleine Elmen, maar uitgeregend ; dan maar verder musiceren in het hotel. “Reuze, fantastisch, magnifiek “ blufte een Hollander.

Donderdag 8 oogst :

De uitstap. Hemelhoge passen met diepe blauwe meertjes en zonnige Italiaanse dorpjes verscholen - nee, niet in 't riet, Noël - tussen de Alpenkolossen, een luxueus hotel, charmerend Merano, spotgoedkope perziken, kip met rijst, een bomvol kursaal, verbijsterende akoestiek, vlamme Italiaanse harten, daverend succes, hartversterkende wijn, wat wil je nog meer!
Die nacht werd er geslapen dank zij ultra-zachte kafzakken, pardon, bedden deze keer!

Vrijdag 9 oogst :

Alcoholverbod op onze nuchtere magen – “ 0 droefenis, ellende, o noodlot dat ons hart doorboort “ treurden de naar Chianti-smachtende retoricanen.

Ochtendwandeling in Merano en ciao, ciao Merano! Terug naar Stanzach over de Flexen- en Arlbergpas. « Mooie passen » expliceerden de « ouden ». doch we zagen er niets van.

Zaterdag 10 oogst :

« Der Führer » speelde kleermakertje : Complexe werd in een nieuw kleedje gestoken. Daarop volgde een zeer aangename namiddag : spelevaren op de diepblauwe Clansee, onder een gulle zon, tussen imposante bergen. Een heerlijke belevenis !

Na het optreden in de « ijskast » van Reutte sloop een gevaarlijke microbe in ons bloed : de hongermicrobe. Logisch gevolg : J.-M. vloog deze avond op commando van één, twee, drie, vier van de slaapzaal naar het hotel... de sukkel had nu eenmaal honger.

Zondag 11 oogst :

Gulhartige verwelkoming door de fijn uitgedoste Jugendblaskapelle te Sonthofen. Het werd “ein Wiedersehen” of een aangename kennismaking. Er werden pollekes gedrukt, taartjes gegeten, ijsjes gelikt, bier gedronken en... geluisterd naar Beheyt, o, gij fiere vaderlanders. Juist, Wolfshol was een krotter !

Om vijf uur verboederden Belg en Duitser aan de dis. Met opengesperde ogen en gapende mond bewonderden wij de smaak van onze broeders, doch hun smaak was de onze niet.

‘s Avonds volgde de apotheose : het optreden in de reuzeffeesttent. Aandacht - bier - succes - worst - succes! om nooit te vergeten !

Maandag 12 oogst :

Terug in Stanzach: dambouw. De derdes spanden de kroon, doch zij hadden hout gestolen, schijnt het. Onze dirigent voelde zich twintig jaar jonger worden in dit bruisende water. Een vijfdelingske was er als de kippen bij: «Ik ook» zei hij met fiere borst. Hoe is het toch mogelijk ?!

Ondertussen waren enkele goede harten in een gespieerde body op zoek naar edelweis. Maar ze vonden niets ; wellicht hadden de koeien ze afgegraasd.

Keurig optreden in Holzgau, aangemoedigd door Walen en V.K.S.-ers. Bijna uitgeregend.

Dinsdag 13 oogst :

Honderd benen stapten op naar Fallerschein, het zomerdorp voor de inwoners van Stanzach. Morgen immers zouden we de veelbelovende beklimming van de Wettespitze aanvatten.

‘s Avonds zorgde een beperkte bezetting voor de « Gemütlichkeit » in 't cafeetje van de burgemeester en werkelijk de tongen kwamen los : een oude man vergastte ons op 'n jodelrecital dat we zeer op prijs stelden.

Voor de « ouden » een prettige verrassing : nachtrust in 't stro.

Woensdag 14 oogst :

Schade ! Schade ! Bergtocht afgelast wegens het slechte weer ; oorzaak : er waren te veel Belgen in Fallerschein !

Terug in Stanzach werd door enkele verstokte kaarters nog een kampioenschap ingericht.

Is Avonds volgde een perfect optreden op de markt te Stanzach. De burgemeester viel maar steeds in herhaling : « Kommen Sie, bitte, zurück ! Sie sind immer willkommen ! »

De volgende dag reisden we af. Nee, mooie liedjes duren niet lang. Het was toch allemaal zo mooi, zo groots. Nee, wat we daar beleefd hebben kunnen wij nimmer vergeten !

Kom, laten wij dan ook allen danken die tot die prachtige reis hebben bijgedragen : op de eerste plaats onze dirigent E. H. A. Boeckeaert om zijn degelijke leiding en onze twee subregenten EE. HH. F. Rooryck en R. Gheeraert die deze reis zo prachtig hebben uitgewerkt. Ook willen we de ganse kookploeg danken die zo goed en zo degelijk onze hongerige magen hebben gevuld, evenals onze bereidwillige medicus Hubert Dubois en onze sympathieke kampleider Noël Poblome.

Maar laten we vooral de Heer danken voor dit edele wat we hebben kunnen presteren : de kameraadschap onder elkaar en door onze fijne muziek iedere avond zoveel mensen gelukkig maken. Ja, dat was het mooiste van gans onze reis.

« Sei Ihm dank für diese Stunde. »

G. D. G.

